אל מחוץ למחנה וסמכו כל השמעים את ידיהם
על ראשו ורגמו אתו כל העדה ואל בני ישראל
תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו
ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו בו כל העדה
כגר כאזרח בנקבו שם יומת ואיש כי יכה כל נפש
אדם מות יומת ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש
תחת נפש ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה
כן יעשה לו שבר תחת שבר עין תחת עין שן
תחת שן כאשר יתן מום באדם כן ינתן בו ומכה
בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת משפט אחד
יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם וידבר
משה אל בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ
למחנה וירגמו אתו אבן ובני ישראל עשו כאשר
צוה יהוה את משה

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר דבר אל
בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר
אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה שש שנים
תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את
תבואתה ובשנה השביעת שבת שבתון יהיה לארץ
שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר את
ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר
שנת שבתון יהיה לארץ והיתה שבת הארץ לכם
לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך
הגרים עמך ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה
כל תבואתה לאכל וספרת לך
שבע שבתת שנים שבע שנים שבע פעמים והיו
לך ימי שבע שבתת השנים תשע וארבעים שנה
והעברת שופר תרועה בחדש השבעי בעשור
לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם
וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור
בארץ לכל ישביה יובל הוא תהיה לכם ושבתם
איש אל אחזתו ואיש אל משפחתו תשבו יובל
הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו
ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזריה כי
יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את
תבואתה בשנת היובל הזאת תשבו איש אל
אחזתו וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך
אל תונו איש את אחיו במספר שנים אחר היובל תקנה
מאת עמיתך במספר שני תבואת ימכר לך לפי רב

ועשיתם את חקתי
אתם וישבתם ע
ואכלתם לשבע
מה נאכל בשנה
תבואתנו וצויתי
ועשת את התבוא
השנה השמינת ו
השנה התשיעת
והארץ לא תמכ
ותושבים אתם
תתנו לארץ
אחיך ומכר מא
את ממכר אחי
ידו ומצא כדי ג
את העדף לאיש
ואם לא מצאה
ביד הקנה אתו
לאחזתו
בית מושב עיר
ממכרו ימים תה
לו שנה תמימה
וחמה לצמיתת
ובתי החצרים א
הארץ יחשב גא
הלוים בתי ער
ואשר יגאל מן
ביבל כי בתי ער
ישראל ושדה
עולם הוא להם
ומטה ידו עמך
תקח מאתו נשך
עמך את כספך
תתן אכלך אני
מארץ מצרים
לכם לאלהים
ונמכר לך לא ת
כתושב יהיה ע
ויצא מעמך הוא
אחזת אבתיו ישו